

MAHMAR/2011/40732
PRN NO. JAL7254/2017-2019

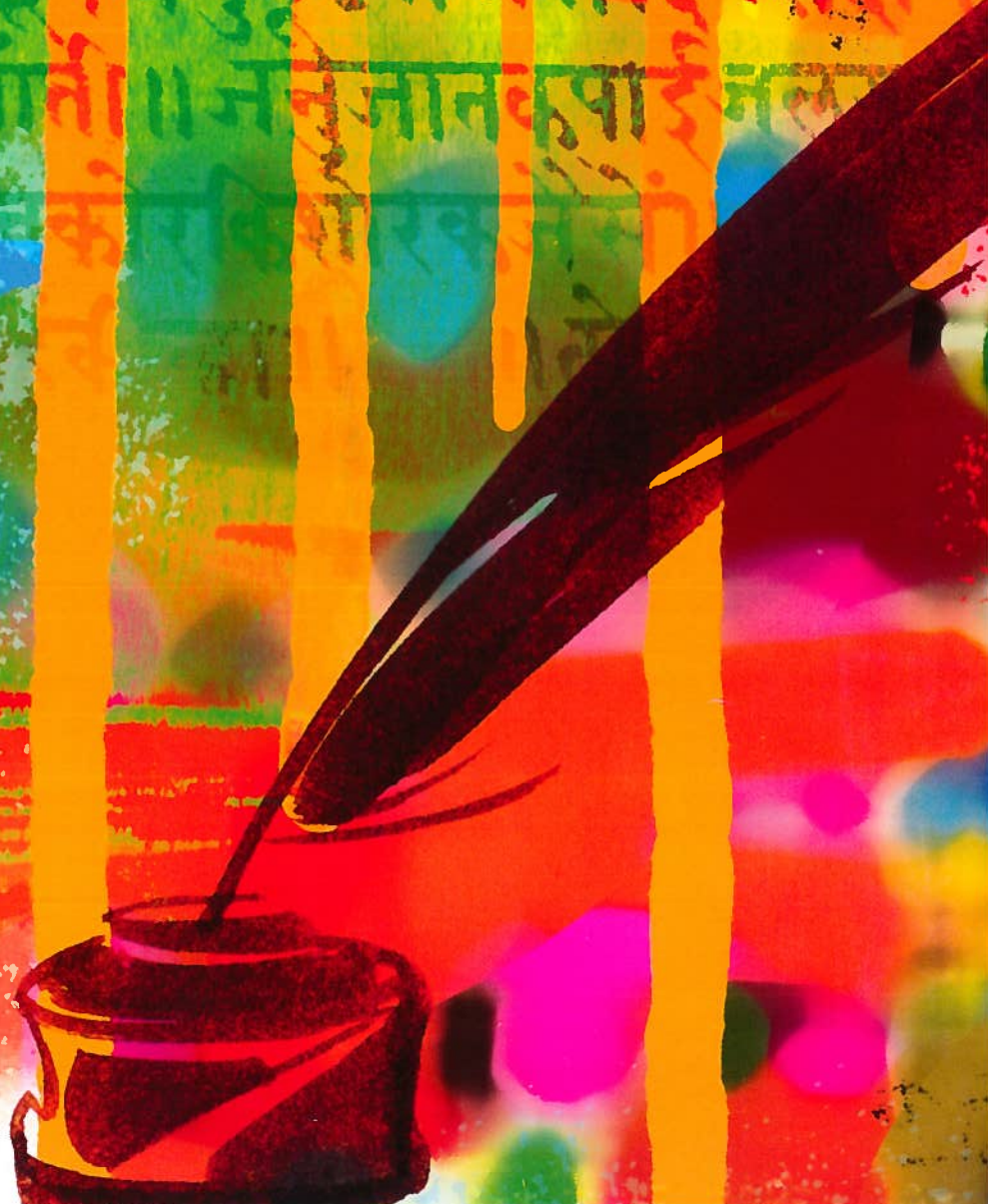
बुद्धिर्यस्य बलम् तस्य

वार्षिक वर्गणी रु. ५००/-

अभिनीत abhineet

वर्ष ६६ • अंक ८ वा • चैत्र-वैशाख-ज्येष्ठ शके १९३९ • (मार्च - मे २०१७)

<http://www.indiaasha.org>

आपल्या जीवनातील ध्रुवतारे

Our Guiding Northern Star

अशोक जैन Ashok Jain

आपल्या जीवनातील ध्रुवतारे या आपल्या दर महिन्याच्या सदरात यावेळी आपण एका आगळ्यावेगळ्या व्यक्तिमत्वाला जाणून घेणार आहोत. शेती व शेतकऱ्यांच्या अजोड बांधिलकीसाठी जगातील १३० देशांत ३० कारखाने, १४६ कार्यालये व डेपो, ६७०० वितरकांच्या जाळ्यासह १० हजाराहून अधिक सहकारी, सुमारे ७००० कोटीहून अधिक उलाढाल व जळगावसारख्या ग्रामीण जिल्ह्यात मुख्यालय असलेल्या जैन उद्योग समूहाच्या विद्यमान अध्यक्षांची हि यशोगाथा आहे अर्थात श्री. अशोक भवरलाल जैन यांची. आज हा उद्योग समूह कृषी पाईपांसह ठिबक सिंचन उत्पादनात, केळी व डाळिंबाच्या टिश्युकल्चर रोप निर्मितीत, आंबा फळ प्रक्रियेत जगात प्रथम तसेच कांदा व भाजीपाला प्रक्रियेत जगात दुसऱ्या स्थानी आहे.

१३ आंतरराष्ट्रीय, १३६ राष्ट्रीय, ४३ राज्यस्तरीय पुरस्कारप्राप्त, राष्ट्रीय स्तरावरील ७२ संस्थांनी गौरविलेला,

In our monthly series of "Our Guiding Northern Star" this month, we are going to talk about an extraordinary personality, who is very committed and attached to Farmers and Farming. Our guiding star have 30 Industries, 146 Offices and have 6700 distributors, over 10,000 employees and more than 7000 Crores of turnover in almost 130 countries. In this month, we are discussing the success story of existing President of Jain Industrial Group, Jalgaon Mr. Ashok Bhawarlal Jain. Today his Industrial Group is number one in not only in PVC pipe manufacturing industry but also number one in Drip-Irrigation, Tissue-culture of Banana, Pomegranate plant and Mango & number two in culturing Onion and Vegetable.

As of today, the Jain Group has been awarded with 13 International, 136 Nationals,

आंतरराष्ट्रीय व राष्ट्रीय स्तरावरील १६ संस्थांनी मानांकन दिलेला व ३ राष्ट्रीय प्रतिष्ठित व्यक्तींनी गौरविलेला हा जैन उद्योग समूह. आजपर्यंत अशा एकूण २८३ पुरस्कारांनी सन्मानित करण्यात आलेला उद्योग. अर्थात या सर्वांमागे होते ते जैन इरिगेशन कंपनीचे संस्थापक व ज्येष्ठ विचारवंत स्व.पद्मश्री डॉ. भवरलाल जैन अर्थात सर्वांचेच मोठे भाऊ. उद्योजकतेचा व व्यावसायिकतेचा वसा आणि वारसा जरी कुटुंबात मिळाला असला तरी अशोकभाऊंचा हा प्रवास सामान्यांना वाटतो तितका सहज नक्कीच नाही. त्यांच्या व्यक्तिगत कौशल्यांचा, कार्यपद्धतीचा, विचारधारेचा, नेमकेपणाने उद्दिष्टपूर्तीचा आणि आदरणीय मोठ्या भाऊंच्या पश्चात या समूहाला अधिक उंचीवर नेण्याचा अशोकभाऊंचा प्रवास आदरणीय मोठ्या भाऊंच्या दूरदृष्टीचे व अशोकभाऊंच्या सकारात्मक प्रतिसादाचे फलित नक्की म्हणता येईल.

अशोकभाऊंचा जन्म जळगावात झाला. शिक्षणही जळगावातच झाले. मात्र बालपणातील बराचसा काळ हा वडलांच्या व पूर्वजांच्या मूळ गावी अर्थात वाकोद येथे गेला. शनिवार, रविवार तसेच दिवाळी व उन्हाळ्याच्या सुट्टीत बराच काळ ते गावाकडे जात असत. आर्थिकदृष्ट्या मध्यमवर्गीय एकत्रित कुटुंबातील त्यांचा जन्म. ट्रेडिंग हा मूळ व्यवसाय आणि त्यातही समाजाकडून जेव्हा मिळेल त्यातील आपल्याला लागते तेव्हादे काढून उर्वरित समाजाला परत देणे हा मूळ विचार त्यामुळे केवळ पैसा कमविणे हा कधीच हेतू नव्हता.

गावाकडे गेले कि शेती, नदी, बैलगाडी, कालांतराने ट्रॅक्टर या सर्व गोष्टींचे विशेष आकर्षण वाटत असे. अनेक वेळेस सकाळी शिंदोरी घेऊन शेतात कामासाठी जात असत. एकत्रित कुटुंबात वाढल्यामुळे अधिक मजा असायची. घरात लहान मोठे सर्व मिळून २६ लोक असायचे त्यातील १७ लहान मुले होती. त्याकाळात आम्ही जसे वाढलो तसे आजच्या पिढीच्या नशिवात नाही व त्याची तुलनाही होऊ शकत नाही. निसर्गासोबत राहून 'प्रदूषण' मुक्त जीवन मनसोक्तपणे अनुभवता आले. विटीदांडू, गोट्या, भोवरे, चोर पोलीस, लगेरी, सोनसाखळी, डब्बा एसपैस उन्हाळ्याच्या सुट्टीत बुद्धिबळ, कॅरम, पत्ते, सापशिडी, व्यापार, गल्ली क्रिकेट असे अनेक खेळ खेळलो. शालेय जीवनात खो-खो, कबड्डी, लंगडी व मैदानी खेळ खूप खेळलो. पुढे महाविद्यालयीन जीवनात हॉकी व फुटबॉल यांची भर पडली.

43Stateandalsorecognizedby72organizations globally. The Jain Group is respectfully ranked by 16 National and International organizations and have been honoured by 3 respected National personalities. Till date the Jain Group has been awarded with 283 awards. Of course there is only one name behind grand success of the Jain Group is the founder and senior thought leader "Padmashree, Dr. Bhawarlal Jain" respectfully known as "Bhau".

This journey what other think of it, was not so easy for Mr. Ashok Jain (Son of Late Shri Bhawarlal Jain) even if he inherited all businesses from his family. Mr. Jain is the man of business principles, like he believes in work efficiency, thought leadership, aim to make business successful. These principles helped Mr. Ashok Jain to run business successfully and take it to the top in his business segment, after demise of Shri. Bhawarlal Jain. The Journey of taking his business to the top, was just a result of long-term and positive thinking of Late Shri Bhawarlal Jain which Mr. Ashok Jain has inherited from his late father.

Shri Ashok Jain was born in Jalgaon and had completed his education in Jalgaon, but he spent most of his childhood in Wakod, the place where his father and fore-father lived. He used to spend all his Saturdays, Sundays, Diwali and summer break in Wakod. He grew up in financially middle-class family. Trading was the only source of income for the family. "Whatever we get from trading, take what is needed and give the rest back to the society" was the basic thought behind trading and not earning a profit.

As he grew up, he got attracted towards Farms, Rivers, Bullock carts and Tractors. He had really great time in growing up in a joint family of 26 people, among that 16 were kids. As per Mr. Ashok Jain "Today's generation is not so fortunate to grow up in such a big joint family, we cannot even compare it in today's life". He really enjoyed and experienced living in natural, pollution-free atmosphere. Viti-dandu, Marble (gotya), Top (Bhovara), Police & Thief, Hide & Seek (Dabba express), Chess, Cards, Stone and Ball game(lagori), Snakes and Ladder, Round Chain (son-sakhali), Monopoly (vyapar) are

आपल्या बालपणीची दीर्घ काळ स्मरणात राहिलेली व जीवनावर कायम स्वरूपी कोरलेली गोष्ट सांगतांना ते म्हणाले, आम्ही तिसऱ्या मजल्यावर राहायचो. एकदा खेळत असतांना घराच्या मागच्या बोळीत फारशी वर्दळ नसलेल्या ठिकाणी मी आणि माझे दोन मित्र गेलो. तेथे गल्लीतील एका माणसाने नुकतेच ओढून फेकलेले सिगारेटचे चालू थोटूक पडले होते. मी त्या वयातील आकर्षणाने ते उचलून तोंडाला लावले तेव्हाच आईने वरून पाहिले आणि मला आवाज दिला. घरात बोलवले आणि मला शिक्षा केली. आयुष्यात पुन्हा कधीही त्या गोष्टीचे आकर्षण वाटले नाही, त्याची इच्छाही झाली नाही.

या काळातील काही विशेष गोष्टींचा ते आवर्जून उल्लेख करतात. ते म्हणतात, आम्ही या काळात ज्याही गोष्टी अनुभवल्या त्यांचा आमच्या जीवनावर खूप मूलगामी व दीर्घ स्वरूपाचा परिणाम झाला. या काळात समाजातील भाईचारा (सामाजिक बंधुभाव) खूप चांगला होता. गल्लीच्या दोन्ही बाजूला मिळून जवळपास सर्व जातीधर्माची ६० घरे होती. ती घरे कधीही परकी वाटली नाही. लहान मुलांना रागावणे वगैरे गोष्टी आत्मीयतेने व आपलेपणाने होत असत. मोठ्याबद्दल प्रचंड आदरयुक्त भीती होती. त्यामुळे आपल्याकडून कोणतेही चुकीचे काम होणार नाही हे नक्की होते.

एकत्रित कुटुंबाबद्दलही ते भरभरून बोलतात. आई-वडील, काका-काकू, आजी-आजोबा आणि आम्ही सर्व मुले असा परिवार. दोन खोल्यांमध्ये आम्ही १६ जण राहत असू. कालांतराने व्यावसायिक गरजेनुसार दोन कुटुंबे स्वतंत्र झालीत मात्र काही विशिष्ट प्रसंगी आम्ही आजही सर्व एकत्र येतो. असं सर्व असले तरी आम्ही सर्व आनंदी व सुखी होतो. Work is life and Life is work हा वडिलांचा मूलमंत्र होता, तो आम्ही आजही जपत कार्यरत आहोत. अशोकभाऊ आणि त्यांचे चार भाऊ त्यांच्या संपूर्ण परिवारासह आजही एकत्र राहतात व आपला संपूर्ण व्यवसाय एकत्रितपणे सांभाळतात.

आपल्या करिअरबाबत अशोकभाऊ म्हणतात, मला शिक्षणात फारसा रस नव्हता. जास्त लक्ष हे खेळण्याकडेच होतं. बी.कॉम. पर्यंत शिक्षण झालं. त्यानंतर एम.कॉम. ला प्रवेश घेतला. पण वर्षभरातच ते सोडून दिले. शालेय शिक्षणापेक्षा व्यावहारिक शिक्षणाची त्यांना विशेष ओढ होती. त्यामुळे शिक्षण घेत असतांना पासूनच ते दुकानात जाऊन बसायचे. बिले कशी बनवतात, ग्राहकांशी संवाद

few games he enjoyed in his childhood in his summer break. He also played Kho-Kho and Kabaddi in his school days and Hockey and Football during the college days. He still remembers one thing from his childhood from which he learnt a lesson for his life-time. In those days, he used to live on Third floor of the building. While playing, he and his two friends went to back of the building, which is always less crowded and quite. They found piece of burning cigarette, may be somebody had thrown it on the ground. As he was in his teen age, obviously got attracted to the cigarette and picked up it from the ground. He was about to put it in his mouth, same time his mother saw him smoking the cigarette. She called him back home and punished him for it. He never got attracted towards it or felt urge of smoking the cigarette.

He specifically wants to mention some of these things from that period of his life, which he has experienced and which impacted him for a life-time. In those days, social relations were considered as good. There were 60 houses on both the side of road in a colony but they never felt any differences among them. Even scolding the younger kids was with good intentions and affection. Even though younger kids were scared of the elders, but there use to respect too. So they were very sure that they will not do anything wrong.

He cannot even stop talking about living in a joint family. In a joint family of Uncle, Aunt, Grand-father, Grand-mother and kids, together all 16 used to stay in two rooms. After some time because of necessity of business, two families got separated, but they still come together on special occasions and they are happy and satisfied. "Life is work and work is Life" was his father's principle and they are still following the same path. Ashok Bhau and three of his brothers are still live and work together.

Speaking about his career he says he was more interested in sports than education. After completing his Bachelor's degree in commerce, he got admitted to his master's but dropped off in the middle of the year. He was more inclined towards practical education than school education. He used to sit in his father shop while continuing his education.

कसा साधला जातो, ते तेथे शिकलो. कधी कधी आमच्या गैरजमध्येही जात असे. तेथील माणसांची कामाची पद्धत, त्यांची कामे, त्यांचे पगार कसे काढले जातात हे पाहिले अन शिकलो. त्याकाळचा ५ बाय २० चा इपिबीएक्स, फ्रॅन्कींग, झेरोक्स, टेलेक्स हे सर्व शिकलो.

खऱ्या अर्थाने करिअर सुरु झाले ते शिक्षण पूर्ण झाल्यावर सर्व प्रथम त्यांना एक वर्षाकरिता त्यांच्या मुंबई कार्यालयात नियुक्त करण्यात आले. तेथे इम्पोर्ट-एक्स्पोर्ट, पर्चेसिंग, बँकिंग व प्रशासन या सर्व गोष्टी ज्ञात करायच्या व शिकायच्या होत्या. तेथे एका खोलीमध्ये तेथील सहकाऱ्यांसोबत रहायची व्यवस्था होती आणि जवळच असलेल्या नरसिंग लॉजमध्ये दोन वेळच्या जेवणाची व्यवस्थाही करून देण्यात आली होती.

त्यानंतर अशोकभाऊंना त्यांचे जळगावातील दुकान पाहायचे काम देण्यात आले. हे कंपनीचे सेल्स काउंटर होते. नगरपालिकेच्या सकाळच्या ८.३०च्या भोंग्याला दुकान सुरु करावयाचे असे त्यामुळे ८ वाजताच मी आणि दुकानातील सहकारी दुकान उघडत असू. त्याची साफसफाई झाली कि ८.३० दुकान सुरु होत असे. रात्री हिशेब पूर्ण झाल्याशिवाय दुकान बंद होत नसे. साधारणपणे रात्री ८.३० वाजता हिशेब पूर्ण होऊन दुकान मलाच बंद करावयाचे असे. या काळात ग्राहकांशी प्रत्यक्ष संवाद करायला शिकलो, त्यांच्या अडीअडचणी, विक्री व विक्रीपश्चात सेवा याचाही अनुभव आला.

त्यानंतरचे एक वर्ष आमच्या पीव्हीसी पाईप वितरकांच्या भेटी घ्यावयाची जबाबदारी मिळाली. मला आमच्या विभागीय कार्यालयातील अधिकाऱ्यांसोबत आमच्या वितरकांचं संपूर्ण जाळ पिंजून काढायचे काम दिले होते. मला इतिहास विषयाची आवड होती. त्यामुळे व्यवसायासोबतच मी माझ्या प्रवासात त्या त्या गावातील ऐतिहासिक किळे, धार्मिक, आध्यात्मिक स्थळे पाहिली. निसर्ग भेटीचा आनंद घेतला.

यानंतर कंपनीच्या पपेन विभागात माझी नियुक्ती झाली. पपेन व्यवसायाच्या सर्व व्यवहारांचे मुलभूत प्रशिक्षण मला ६ महिन्यात देण्यात आले. याच पद्धतीने पीव्हीसी पाईप कंपनीचेही ६ महिने प्रशिक्षण देण्यात आले. यात उत्पादन, देखभाल व माल पाठविण्याच्या कार्याचे धडे घेतले. यासर्व अनुभवानंतर त्यांना कंपनीच्या मुख्य कार्यालयात पीव्हीसी पाईप विक्रीचे काम देण्यात आले. ३०० वितरकांचे जाळे

He learned how to make bills and how to communicate with customers in the shop. He quickly learned the way of doing the work and how to calculate salary of the staff members in their shop. He learnt 5/20 EPBX, Franking, Xerox and Telex along with it.

And his career started in real sense after he completed his education. He was appointed in their Mumbai office for a year. He quickly grasped import-export, purchasing, banking and management. He used to share room with one of his colleague and arrangement for food was managed well.

After that he was appointed in their shop in Jalgaon to look after the sales counter of the company. They used to start the work at 8:30am, so Ashok Bhau and his colleague used to be at the shop at 8am to open and clean the shop. The shop was not supposed to be closed until the calculation for the day is done. Here he experienced and learned real skills of communicating, dealing with customers, their problems, sales, after sales services.

After that he handled responsibility of meeting the pipe distributors for a year. He used to work with the officer in the divisional office to search for the pipe distributors. So in this journey he nurtured his liking for History. He visited many historic, Forts, Religious places, Spiritual places and enjoyed being close to nature.

Next he was appointed in Papain department of the company. He got prime training of all transactions in 6 months and same for PVC pipe company. He learned production and oversee delivery of the product here. After all this experience he was appointed in sales department of main office of PVC pipe

होते. मार्केटींगचे काम होते. त्यानंतर फूड प्रोसेसिंग, ग्रीन एनर्जी अशा नवनवीन व्यवसायाचीही जबाबदारी येत गेली आणि मी पुढे पुढे जात राहिलो. हळूहळू कंपनीचा चेहरा म्हणून पुढे येऊ लागलो. १९८५ मध्ये आमचा परिवार सुरुवातीला म्हटल्याप्रमाणे विभक्त झाला. १९९० पासून कंपनीच्या सामाजिक विषयांमध्येही लक्ष देऊ लागलो. क्रीडा, शिक्षण,सांस्कृतिक, सामाजिक, धार्मिक, आध्यात्मिक अशा विषयात भाग घेऊ लागलो. कुटुंबात मोठा असल्याने परिवाराची जबाबदारीही माझ्याकडेच आली.

कंपनीच्या मालाची गुणवत्ता, विक्री पश्चात आवश्यक सेवा, ग्राहक हाच आपला देव आहे हेच या संपूर्ण काळात मनावर बिंबविले गेलं. कंपनीत काम करणाऱ्यात व आपल्यात मालक-नोकर नव्हे तर त्याच्याशी आपले नाते एक सहकारी म्हणून आहे. काळा बाजार न करताही चांगलं मोठे काम करता येतं. जे करू त्यात नेहमीच अग्रेसर राहू. नेहमी पुढे राहून भाऊंच्या Live this world, better than you found it अर्थात सार्थक करू या जन्माचे, रूप पालटू वसुंधरेचे हे व्हिजन सुरु आहे.

थोडक्यात मी १९८३ पासून कंपनीत काम करू लागलो. १९८९ साली संचालक (प्रशासन) झालो. मुख्य कार्यालय, मानव संसाधन व्यवस्थापन, जनसंपर्क व संवाद हे कामाचे मुख्य विषय होते. १९९० मध्ये कंपनीच्या पीव्हीसी पाईपचे विपणनाचे काम देशांतर्गत पाहू लागले. देशभरातील ग्रामीण भागात कंपनीच्या वितरकांचे जाळे निर्माण करण्यात त्यांचा महत्त्वपूर्ण वाटा राहिला आहे. १९९३ मध्ये त्यांना जैन इरिगेशन सिस्टिम्स लि.चे संचालक म्हणून नियुक्त करण्यात आले. कंपनीचा व्याप जसा वाढत होता तशा अशोकभाऊंच्या जबाबदारीत वाढ होत गेली. १९९५ मध्ये संचालक (कॉर्पोरेट) अशी नियुक्ती झाली. १९९६ पासून त्यांच्याकडे कंपनीचे उपाध्यक्ष म्हणून जबाबदारी आली. वडिलांच्या पश्चात गेल्या वर्षभरापासून अशोकभाऊ कंपनीचे अध्यक्ष म्हणून नेतृत्व करीत आहेत. व्यवसायाचं संपूर्ण शिक्षण सखोल मिळालं. एक पायरी चढत गेलो. व्यवसायात प्रत्येक गोष्टीच सर्व बाजूंनी आकलन व अवलोकन करायला शिकलो. या अनुभवाचा पुढे जाण्यासाठी निश्चितच मला फायदा झाला. चेअरमनचा मुलगा म्हणून कोणतीही सवलत मिळाली नाही. प्रत्येक गोष्टीत आवश्यक असलेले श्रम, मेहनत केली. कार्य संस्कृती जपत आजचे समाधानाचे दिवस आयुष्यात भोगता

company. There were around 300 distributors for the pipe company and marketing was not an easy task. After that he received responsibility for Food processing and Green Energy. In 1985 their family got separated and from 1990 onwards he started looking into their business socially like participating in sports, educational, cultural,religious, and spiritual events. Being elder in the family he got the responsibility of running the family business.

“Quality of company goods”, “After sales services” and “Customer is God” were the basic rules of the business he learnt from the beginning is no boss-employee relationship exists in the company, instead they maintained good colleague relationship. He used to believe that “We can do great work without corruption or unethical practices, but still we can progress and reach to the top”. The Jain Group is still following Late Bhawarlal Jain's vision of “Live this world, better than you found it”

Since 1983, he started working in the company and became Director of the Jain Group. He was responsible for Human Resources and Public communication. From 1990 he looked after domestic marketing of the company. The Jain group has great contributions in creating net of distributors in rural part of the country. In 1993 he was appointed as a Director of Jain Irrigation Systems Ltd. As company was growing the responsibilities were also demanding. 1995 he became Corporate Director and appointing as Vice President of the company. After Late Shri Bhawarlal Jain he is existing President of the Jain Group. Working for such a long time, he acquired detailed knowledge of running the business, which helped him to step-up in his life. He learned the way understanding and implementing things in business. He had never been offered any discount anywhere for being a son of the Chairman. He really worked hard for each task given to him. He is very happy that by maintaining a good work culture at the Jain Group, today he is living a satisfied life.

He still remembers the day he started his career. He was so nervous to go to Mumbai for his first assignment, he was worried and had many doubts in his mind, like how he will survive. But on the other side, the employees

येत आहेत याचे त्यांना समाधान आहे.

अगदी करिअरच्या सुरुवातीची आठवण सांगतांना ते म्हणाले, मुंबई सारख्या शहरात जातांना मनावर प्रचंड दडपण होतं, काय होईल, आपण किती दिवस तेथे टिकू अशा अनेक शंका मनात होत्या. मात्र मुंबई येथील कंपनीतील सहकाऱ्यांना आपल्या मालकाच्या (भाऊंच्या) मुलाला शिकवायचे आहे याचा खूप आनंद होता आणि त्यामुळे मला फारसा त्रास झाला नाही. व्यवसायातील चढ उताराबाबत बोलतांना ते म्हणाले मला वैयक्तिक अपयश आले मात्र त्यातून शिकलो आणि पुढे जात राहिलो. आपण मल्टी मिडिया क्षेत्रात काम करावे अशी माझी मनापासून खूप इच्छा होती. त्याप्रमाणे मी हा व्यवसाय सुरूही केला मात्र त्यात अपेक्षित यश आले नाही म्हणून बंदही केला. या उदाहरणाद्वारे कोणताही निर्णय भावनेच्या भरात घ्यायचा नाही हे शिकलो. व्यावहारिकदृष्ट्या व्यवसायाची योजना केल्याशिवाय व सखोल अभ्यासाशिवाय पुढे पाऊल टाकायचे नाही. आपल्या डोक्यातील कल्पनेबद्दल अनुभवी लोकांशी बोलले पाहिजे. त्याचा फायदा होतो. कोअर बिझिनेसकडेच लक्ष द्यायचे हेही या अनुभवातून ठरविले.

आपल्या आदर्शाबद्दल बोलतांना ते अतिशय अभिमानाने सांगत होते कि, आमचे वडील अर्थात भाऊ हेच आमचे खऱ्या अर्थाने गुरू. ते म्हणजे आमच्या सर्वासाठी एक चालत-बोलत विश्व विद्यापीठच आहे. ते कायम आमच्यासोबत अगदी आज शरीराने नसतांनासुद्धा आहेत असा विश्वास आहे. शिक्षण पूर्ण होईपर्यंत आईचा मला घडविण्यात मोठा वाटा होता. शालेय व महाविद्यालयीन जीवनातील अनेक शिक्षक माझे आजही आदर्श आहेत. मात्र व्यावसायिक व सामाजिक कार्यासाठी पूर्णपणे मोठे भाऊच आदर्श होतं.

आपल्या सामाजिक जीवनाबद्दल ते भरभरून सांगतात. मुळात आपल्याला समाजाकडून मिळालेलं समाजाला परत द्यायचं हा विचार मनात पक्का आहे. त्यामुळे अनेक सामाजिक काम ते मनापासून करतात. गांधी रिसर्च फौंडेशनचे अध्यक्ष, जैन चॅरीटीचे विश्वस्त, महात्मा गांधीनी सुरु केलेल्या हरिजन सेवक संघाचे महाराष्ट्र राज्याचे उपाध्यक्ष, महाराष्ट्र बुद्धिबळ असोसिएशनचे उपाध्यक्ष, जळगाव जिल्हा हॉकी असोसिएशनचे अध्यक्ष, जळगाव जिल्हा बॅडमिंटन असोसिएशनचे अध्यक्ष तसेच क्रिकेट, फुटबॉल, सॉफ्टबॉल असोसिएशनचे उपाध्यक्ष म्हणून त्यांच्याकडे जबाबदारी आहे.

of the company were very excited and happy to train Son of their Boss, which made him relaxed and took away all his worries and doubts. Talking about ups and downs in business, that sometimes made him personally unsuccessful, but he learnt many things even from failures and kept moving forward. Working in Multi Media it was one of his wish, so he started business in the same industry, but he was not successful as expected, so he stopped it completely.

He learned one thing from it that no one should take any decision emotionally. He decided not to start any business without having practically well planned, detailed information and knowledge about the business. He decided to share his thoughts with his experienced colleagues, before going ahead with the business and it helped him a lot in a long way. He learned through his experience to focus on only core business.

He is very proud to say that his father was his idol and mentor. He think his father is like a live encyclopedia of world knowledge, you can ask anything and everything to him. And he believes that even today "Bhau" is not with them physically but he is always in their thoughts. Today also he has many teachers as his idol from his school and college days, but at social and business front "Bhau" was the only Idol he had. He proudly says that his mother had great contribution in completing his education successfully.

While talking about his social life, he is very positive and firm to say that whatever he gets from the Society, he has to give it back. So he does all social work whole heartedly. Today also he is handling responsibility as President of "Gandhi Research Foundation", President of "Jalgaon District Hockey Association", Vice president of "Harijan Sevak Sangh" started by Mahatma Gandhi, Trustee of Jain Charitable Trust, Vice President of "Maharashtra Chess Association", Vice President of Cricket, Football and Softball Association.

He has been appointed as a member of Industrial Training Institute by Government of Maharashtra, appointed as Senate member of North Maharashtra University by Governor of Maharashtra. He is a Director of "Mahavir

महाराष्ट्र शासनाने त्यांना महाराष्ट्र तंत्र शिक्षण मंडळावर सदस्य म्हणून, राज्यपालांनी उत्तर महाराष्ट्र विद्यापीठाचे सिनेट सदस्य म्हणून त्यांची नियुक्ती केली आहे. महावीर सहकारी बँकेचे संचालक, रेडक्रॉस सोसायटीचे संचालक, स्व. वसंतराव चांदोरकर स्मृती प्रतिष्ठानचे विश्वस्त म्हणूनही ते काम पाहतात. या सर्व कामांची आवड आहे, या गोष्टी व्यवसायाशी पूरक कारण यामुळे आपला समाजातील सर्व घटकांशी संबंध येतो, आपण समाजाशी समरस व एकरूप होतो, संस्था लोकांना आपल्या वाटतात व त्यामुळे समाज आणि संस्था यामधील दरी कमी होण्यासाठी या सर्व सामाजिक उपक्रमांचा खूप चांगला उपयोग होतो. कला या क्षेत्राबद्दल विशेष आवड व रुची आहे. फोटोग्राफी हा आवडीचा विषय असून ते जळगावच्या फोटोग्राफी असोसिएशनचेही अध्यक्ष आहेत.

आयुष्य हेच काम आणि काम हेच आयुष्य, पैशांऐवजी काम, संपत्ती ऐवजी परिश्रम व वैभवाऐवजी जबाबदारी महत्त्वाची हा मंत्र घेऊन काम करतो आहोत. वडिलांनी जे स्वप्न पाहिले ते सत्यात साकारले. त्यांनी दिलेला हा अनमोल वारसा व मुलभूत तत्वे घेऊन आम्ही मार्गक्रमण करीत आहोत.

वाचकांना संदेश देतांना ते म्हणतात आपला जन्म झाला तेव्हा हे जग जसे आहे त्यापेक्षा अधिक सुंदर जग निर्माण करून आपण येथून गेले पाहिजे. भरपूर श्रम करा. काम आहे तर अस्तित्व आहे आणि काम असेल तरच देव तुमच्यासोबत आहे. परिस्थितीनुसार समाजमुल्ये बदलतात मात्र प्रामाणिकपणा हा अत्यंत महत्त्वाचा गुण धंद्यासाठी हवा. त्याशिवाय चिरकालीन यश अशक्य आहे. आपल्या जीवनमुल्यांशी कधीही तडजोड करू नका. जे करायचं ते उत्तमात उत्तमच असा निश्चय करा. अफाट कष्ट करायची तयारी ठेवा, अपयश पचवायची, मार्ग काढत रहायची व स्विकारलेल्या कामात स्वतःला झोकून द्यायची वृत्ती जोपासा.

तरुण व उत्साही असलेल्या अशोक भाऊंमध्ये आपणास उद्योजक, खेळाडू, समाजसेवक व हौशी कलावंत असे मिश्रण आढळते. या बहुआयामी व्यक्तिमत्त्वाच्या प्रत्येक गोष्ट साकारण्याच्या जिद्दीला मनापासून प्रणाम व पुढील यशस्वी वाटचालीसाठी मनापासून आभाळभर शुभेच्छा!

लेखक- गिरीश कुळकर्णी

Co-Operative Bank and Director of Red Cross Society. He is working as active trustee of Late Shri Vasantrao Chandorkar Memorable Trust.

He loves what he is doing. Because of all these things he gets connected with society. He thinks social events helps to minimize the differences between Society and Organizations. He has special affection towards Arts. Photography is one of his hobby and he is also a President of Jalgaon Photography Association.

"Life is Work and Work is Life", "Work without money, money without hard work" and "Responsibility instead of wealth" are his Mantra's for successful life. He completed his father's dream in reality. He is still following valuable guidance and prime principles taught by his Father "Bhau".

Inspiring Principles of Mr. Ashok Jain for our readers:

1. Make the world more beautiful than you found it.
2. Do more hard work and work helps you to exists. If you work hard, God will be always with you.
3. Situation changes social values but always be honest. Without honesty, you cannot achieve success.
4. Never compromise with your principles.
5. Make a resolution "Whatever you do, do your best."
6. Be always ready for hard work, but learn to accept failures. Be ready to find the new path, accept the situation, do not hesitate to do work hard.

I found Ashok Bhau young and energetic Successful Businessman, Sportsman, Social worker and Artist. We salute extraordinary and dynamic personality for achieving success he decided and our best wishes to Ashok Bhau for his future endeavour.

Author- Girish Kulkarni
English Translation - Ashwini Devare